

det med tilfredshed, at de regionale økonomiske kommissioner indtager en stadig mere fremtrædende plads i forbindelse med iværksættelse, gennemførelse og koordinering af økonomiske og sociale programmer på regionalt plan; i resolutionen anmodes generalsekretæren bl. a. om at konsultere de regionale økonomiske kommissioner på deres førstkommende årsmøde med hensyn til, hvilke forholdsregler der måtte være truffet til opfyldelse af den på ECOSOCs 30. samling vedtagne resolution om decentralisering af FN's økonomiske og sociale virksomhed m. v.; en beretning om denne konsultation skal ifølge resolutionen forelægges for ECOSOCs 32. og plenarforsamlingens 16. samling.

Resolutionen som helhed vedtoges enstemmigt både i udvalget og plenarforsamlingen.

Resolution V om styrkelse af verdensmarkedet og forbedring af handelsvilkårene for de økonomisk mindreudviklede lande bragtes i forslag af Bulgarien, Tjecoslovakiet og Polen. I resolutionen anmodes ECOSOC om at rette forskellige rekommandationer til de regionale økonomiske kommissioner og kommissionen for international varehandel (CICT), bl. a. om fortsatte undersøgelser af årsagerne til de betydelige fluktuationer i de mindreudviklede landes eksportmængder eller priser og om udarbejdelse af yderligere forholdsregler til fremme af handelssamarbejdet inden for regionerne. Endvidere anmodes ECOSOC om på sin 32. samling at drøfte resultaterne af de regionale kommissioners og CICTs undersøgelser.

Efter en række særafstemninger blev resolutionen som helhed vedtaget af udvalget med 64 stemmer for, deriblandt samtlige nordiske lande, ingen imod, medens 13 lande undlod at stemme, deriblandt Storbritannien, Frankrig og Beneluxlandene samt Portugal, Spanien, Grækenland og Tyrkiet. I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen med 74 stemmer for, ingen imod, medens 8 lande afholdt sig fra at stemme.

Resolution VI, der foresloges af Columbia og Costa Rica, vedrører spørgsmålet om et bedre bytteforhold for de underudviklede lande i samhandelen med industrilandene. Det anbefales i resolutionen, at ECOSOC og CICT intensiverer deres undersøgelser af

foranstaltninger, herunder i særdeleshed multilaterale regeringsaftaler, som måtte kunne træffes for at udvide og forbedre markederne for de underudviklede landes råvarer o. lign., som danner basis for de underudviklede landes økonomi. ECOSOC anmodes i resolutionen om at aflægge beretning til 16. plenarforsamling om spørgsmålet.

Resolutionen vedtoges enstemmigt i såvel udvalget som plenarforsamlingen.

Resolution VII om en FN-kapitaludviklingsfond blev bragt i forslag af sluttelig ikke mindre end 50 lande. I den endelige formulering af resolutionsteksten bestemmes det i princippet, at der skal oprettes en FN-kapitaludviklingsfond. Med henblik herpå indeholder resolutionen endvidere en beslutning om nedsættelse af en komité på 25 medlemmer, der ifølge resolutionen skal overveje alle konkrete forberedende foranstaltninger og fremlægge sine rekommandationer for ECOSOCs 32. samling, hvorefter de med rådets kommentarer skal forelægges 16. plenarforsamling til videre foranstaltning.

Under udvalgsbehandlingen arbejdede Danmark sammen med Grækenland, Holland og Sverige for gennem fremsættelse af ændringsforslag og underhåndsforhandlinger med forslagsstillerne at ændre den oprindelige resolutionstekst, således at der ikke blev truffet kategorisk bestemmelse om fondens oprettelse, men kun udtrykt ønske om dens etablering snarest muligt og den i resolutionen omhandlede komité instrueret om at overveje de konkrete muligheder for fondens oprettelse. De pågældende ændringsforslag, der ikke blev presset frem til afstemning, kunne ikke umiddelbart accepteres af forslagsstillerne til det oprindelige forslag, men et af Danmark, Grækenland og Holland fremsat forslag om, at beslutningen om oprettelsen af kapitaludviklingsfonden udtrykkelig blev af principiel natur, blev godtaget af forslagsstillerne og indsat i resolutionsteksten.

Resolutionsudkastet godkendtes af udvalget med 68 stemmer for, herunder Danmark, Island og Norge; 4 lande, Storbritannien, USA, Australien og Sydafrika, stemte imod, medens 8 afholdt sig fra at stemme, bl. a. Sverige og Finland samt Frankrig og Canada. I plenarforsamlingen